

Магістр юриспруденції Тулебаєва Г.М.

Инновационный Евразийский Университет, Казахстан

ОСОБЕННОСТИ ГРАЖДАНСКО-ПРАВОВОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТИ ПО ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВУ РЕСПУБЛИКИ КАЗАХСТАН

Гражданско-правовая ответственность имеет специфические особенности, так как основную массу регулируемых отношений составляют имущественные отношения, в том числе при возмещении физических и нравственных страданий, причиненных неправомерными действиями. Согласно гражданскому законодательству лицо, право которого нарушено, может требовать полного возмещения причиненных ему убытков, если законодательными актами или договорами не предусмотрено иное. Следовательно, гражданско-правовая ответственность носит имущественный характер, т.е. это мера имущественного воздействия на должника.

Существует две формы ответственности, именуемые имущественными санкциями: возмещение причиненных убытков и уплата неустойки. Первая форма является основной, поскольку может быть использована всегда, если нет иного указания в законе или договоре. В отличие от возмещения убытков, взыскание неустойки возможно только тогда, когда это прямо предусмотрено законом или договором.

Для гражданско-правовой ответственности в виде общего правила должны быть налицо следующие четыре условия: 1) наличие вреда; 2) противоправность действия (бездействия) правонарушителя (должника); 3) причинная связь между противоправным действием (бездействием) и возникающим вредом; 4) вина правонарушителя (должника). Если ответственность принимает форму уплаты неустойки, а не возмещения убытков, достаточно только двух условий: противоправности действия (бездействия) и виновности должника, поскольку такое обязательство не связано с наличием или отсутствием убытков у кредитора (потерпевшего).

В зависимости от характера нарушенного правоотношения говорят об ответственности договорной и внедоговорной. При множественности лиц в обязательстве, причастных к его нарушению, возникает ответственность долевая, солидарная и субсидиарная. В тех случаях, когда правонарушение является результатом виновного поведения как обязанного, так и управомоченного субъекта, говорят о так называемой смешанной ответственности. И, наконец, в жизни встречаются случаи, когда одно лицо отвечает за действия других лиц (например, ответственность организации за действия своих работников, совершенных в рамках трудовых (служебных обязанностей)). При определенных обстоятельствах закон допускает переложение этой ответственности на правонарушителя путем

чотирьох принципів: збереження стійкої макроекономічної структури і ліберального торгового режиму; корінне поліпшення економічної ситуації, базою, що служить, для формування інноваційного клімату (дерегулювання); орієнтація на сприяння реформуванню економіки і полегшення доступу на ринки для всіх приватних агентів (горизонтальна промислова політика); управління (після ретельної оцінки) ходом реалізації галузевих ініціатив в сфері промислової політики (тих, які можуть спотворити відносні ціни, наприклад, стратегії прискореного формування промислових груп і конгломератів). Щоб реалізувати всі вказані принципи, необхідно не зіставлення, а взаємоув'язка промислової і конкурентної політики.

Література.

1. Горник В.Г. Державна політика забезпечення конкурентоспроможності національної економіки: умови, важелі та механізми: [монографія] / В. Г. Горник. – Донецьк: Юго-Восток, 2011. – 400с.

2. Кондрашов О.М. Промислова політика в Україні: теорія, методологія, практика управління: [монографія] / Кондрашов О.М. – Донецьк: ТОВ «Юго-Восток, Лтд», 2008. – 367 с.

3. Стратегічне управління інноваційною діяльністю як основа економічного безпеки національної економіки: [монографія] / М.В. Гаман, О.І. Дацій, І.О. Драган. – Донецьк: ТОВ «Юго-Восток, Лтд», 2008. – 281 с.

Сачовська О.Р.

Національний університет Державної податкової служби України

МЕТОД ПЕРЕКОНАННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Діапазон влади конкретної особи визначається його можливостями впливати на поведінку, відносини і відчуття підлеглих. Саме тому, разом із формами державного управління суттєву роль у процесі практичної реалізації виконавчої влади відіграють методи державного управління. Методи державного управління – це способи і засоби впливу органів державного управління чи посадових осіб на керовані об'єкти. У цілому метод державного управління дає можливість визначити як саме той чи інший суб'єкт державно-владних повноважень здійснює свою повсякденну управлінську діяльність.

Методи державного управління є досить різноманітними, оскільки різноманітними є суб'єкти та об'єкти державного управління, а також суспільні відносини, що виникають у процесі діяльності органів виконавчої влади.

NOWOCZESNE TECHNOLOGIE ZARZĄDU

Ортіна Г.В.,

докторант Академії фінансового управління
Міністерства фінансів України

ІННОВАЦІЙНА ОСНОВА ЗБАЛАНСОВАНІСТІ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ РЕАЛЬНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ

Реальний сектор є основою економічного потенціалу країни. Лише конкурентоспроможність реального сектору економіки здатна забезпечити конкурентні переваги країни в цілому. Тому державні стратегічні документи, що розробляються, і законодавчі акти, процедури регулювання та заходи державної підтримки мають підпорядковуватися досягненню конкурентоспроможності реального сектора економіки. Головною метою структурних змін має бути підвищення технологічного укладу промислового виробництва для створення в країні більшої частки доданої вартості промислової продукції.

Показано, що пріоритетною в стратегічному управлінні реальним сектором економіки України є концепція інноваційної моделі, що відповідає сучасним траєкторіям розвитку вітчизняної економіки, які формуються на основі вертикальних і горизонтальних бізнес-структур, стратегічних альянсів і різного роду холдингів. Це відповідає теорії просування бізнесу в умовах глобалізації на світовому ринку.

Крім того, для досягнення стійкого економічного зростання необхідно забезпечити збалансовану реалізацію конкурентної і промислової політики. Основні цілі в цьому контексті промислової політики полягають в наступному: синергія ринку і держави – вимагається виробити таку програму реформ, яка сприяла б одночасному формуванню і ринкових, і державних інститутів; ефективне використання знань – найважливіший чинник переходу до ринку. Інституційні зміни вимагають часу. Якщо правильно використовувати знання, можна добитися значного прискорення темпів змін. Створення нових знань стоїть дуже дорого, тоді як їх копіювання і розповсюдження обходяться набагато дешевше. Саме знання, а не вкладення в основний капітал і вже тим більше не природні ресурси могли б привести в дію і підтримувати стійкі темпи зростання економіки; необхідність інституційних інновацій – стимулювання процесів взаємодії господарюючих суб'єктів. Щоб примусити знання працювати, перетворювати їх в продукти, що мають ринкову вартість, потрібно утілити їх в зміни в поведінці, будь то поведінка окремої особи, організації або суспільства в цілому.

Щоб розв'язати численні проблеми інноваційного зростання, середньострокова (3-5-річна) економічна стратегія уряду повинна будуватися виходячи з таких

предъявления т.н. регрессного иска. В этом случае говорят об ответственности в порядке регресса.

Ответственность в форме возмещения убытков подчинена принципу полного возмещения имущественного вреда. В соответствии с ним возмещению подлежат все убытки в форме реального ущерба и упущенной выгоды, причинно связанные с правонарушением. Эта санкция относится к числу законных. Взыскание неустойки – гражданско-правовая мера ответственности и способ обеспечения основного обязательства. Неустойка также может служить формой отступного. В качестве меры ответственности неустойка, по общему правилу, используется как реакция на правонарушение договорного обязательства.

В законе или договоре может устанавливаться штрафная неустойка, т. е. в полном размере взыскиваются и неустойка, и убытки. Законом и договором может устанавливаться также исключительная неустойка, при которой убытки возмещению не подлежат, или альтернативная, где кредитору предоставляется право реализовать только одну меру: либо неустойку, либо убытки.

Гражданско-правовая ответственность является одним из видов юридической ответственности и потому обладает всеми свойственными ей признаками: государственно-принудительным воздействием, применением уполномоченными субъектами к лицам, допустившим правонарушение санкций, являющихся мерами юридической ответственности. Для развития гражданского оборота необходимо, чтобы его участники исполняли свои обязанности надлежащим образом. При нарушении этих обязанностей причиняется вред, прежде всего кредитору, и, следовательно, нарушается механизм гражданского оборота, от чего страдает все общество в целом. В целях устранения последствий неисполнения или ненадлежащего исполнения обязательств существует гражданско-правовая ответственность как вид юридической ответственности. Под гражданско-правовой ответственностью следует понимать только такие санкции, которые связаны с дополнительными обременениями для правонарушителя, то есть являются для него определенным наказанием за совершенное правонарушение. Эти обременения могут быть в виде возложений на правонарушителя дополнительной гражданско-правовой обязанности или лишения принадлежащего ему субъективного гражданского права. В случае исполнения сторонами сделки, совершенной под влиянием обмана, сторона, прибегнувшая к обману, лишается права на переданное ею по сделке имущество, которое обращается в доход государства. Эти отрицательные последствия не наступили бы, если бы сделка была совершена без нарушения гражданского законодательства.

Таким образом, под гражданско-правовой ответственностью следует понимать санкцию, применяемую к нарушителю в виде возложения на него дополнительной гражданско-правовой обязанности или лишения принадлежащего ему гражданского права. Восстановление нарушенного имущественного положения, предупреждения правонарушений, обеспечение надлежащего исполнения обязательств и воспитания граждан в духе законности, являются важными задачами